

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับ หลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งของกฎหมาย การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะต้องมีการประกาศการเปิดรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้การประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้แก่

(๑) กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

(๔) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

/(๕) กฎกระทรวง...

(๕) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่จะทำการฟังความคิดเห็น

(๑) ผู้บริหาร/พนักงานส่วนท้องถิ่น/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) ผู้บริหาร/พนักงานส่วนท้องถิ่น/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดเทศบาล

(๓) ผู้บริหาร/พนักงานส่วนท้องถิ่น/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(๗) สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

(๘) ประชาชนในท้องถิ่น/ประชาชนทั่วไป

(๙) หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมสำหรับผู้เกี่ยวข้องแต่ละกลุ่ม โดยมีวิธีการหลักที่จะนำมาใช้ ดังต่อไปนี้

(๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

(๒) การทำหนังสือสอบถามความคิดเห็นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ประชาชนทั่วไปสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) หรือผ่านช่องทางตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔

๑.๕ รอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ เป็นการประเมินผลจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐

เนื่องจากพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยการกำหนดโครงสร้างการปกครองท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนจังหวัด การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

/ของผู้มีสิทธิ...

ของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด การกระทำอันเป็นการต้องห้ามของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หน้าที่และอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เป็นเหตุให้การดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ได้ผลเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมาย

มาตรการสำคัญของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มีดังนี้

(๑) การกำหนดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด : ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร

(๒) การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด : กำหนดให้มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีนับถึงวันเลือกตั้ง และสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกรัฐสภา

(๓) หน้าที่และอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด : กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ การตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดแย้งต่อกฎหมาย การจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การสนับสนุนสภาตำบลหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจกรรมใด ๆ ซึ่งเป็นอำนาจและหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นได้ เมื่อได้รับความยินยอมจากราชการส่วนท้องถิ่นอื่นนั้น

(๔) การงบประมาณและการคลัง : กำหนดแหล่งรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ ภาษีอากรตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ

(๕) การกำกับดูแล : กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งการมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีในกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เพื่อรอฟังผลการสอบสวน หากเห็นว่าการคงอยู่ในหน้าที่ของผู้นั้นต่อไปอาจเกิดความเสียหายต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏขึ้นโดยชัดแจ้ง

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการปฏิบัติตามและบังคับใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มีดังนี้

(๑) การจัดทำบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ : ซึ่งเป็นภารกิจหลักของราชการส่วนท้องถิ่น โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถนำรายได้ที่จัดเก็บได้นำไปจัดทำบริการสาธารณะได้อย่างมีคุณภาพ เช่น การกำจัดขยะมูลฝอย การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

/ (๒) การลดความเหลื่อมล้ำ...

(๒) การลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาพื้นที่ในจังหวัด : โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจสนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น เช่น การอุดหนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลนำไปใช้จัดทำบริการสาธารณะ เช่น การสร้างถนน การสร้างสะพาน

(๓) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้สิทธิและเสรีภาพทางการเมือง : ในการเลือกตั้ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประชาชนสามารถใช้ดุลยพินิจ ในการตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ตนเองเห็นว่ามีความเหมาะสมเข้ามาบริหารท้องถิ่นได้

(๔) การคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน : ในกรณีการปฏิบัติการขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเป็นไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ชี้แจง แนะนำ ตักเตือน หรือในกรณีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนการกระทำ หรือให้ระงับ การปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไว้ก็ได้

๒.๔ ปัญหาอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มีหลายประการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ ของกฎหมายอย่างเต็มที่ ปัญหาหลัก ๆ ที่พบ ได้แก่

(๑) กรณีการทับซ้อนของอำนาจในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการ สาธารณะ ซึ่งเป็นปัญหาในการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีเขตพื้นที่รับผิดชอบทั่วทั้งจังหวัดทับซ้อนกับพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เช่น เทศบาล องค์การบริหาร ส่วนตำบล การจะกระทำการใดในหน้าที่ และอำนาจภายในเขตพื้นที่ ที่ครอบคลุมหลายองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจึงมีความทับซ้อนกัน ซึ่งการจะออกข้อบัญญัติ เช่น การเก็บค่าบำรุงรักษา การออกค่าปรับ จึงต้องได้รับความยินยอมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ดังกล่าวก่อนจึงจะดำเนินการในพื้นที่ดังกล่าวได้

(๒) การจำกัดวาระการดำรงตำแหน่งของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำให้ ขาดความต่อเนื่องของการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งส่งผลให้การพัฒนาท้องถิ่น ไม่ต่อเนื่อง การดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการพัฒนาที่กำหนดไว้สะดุดหยุดลงหรือเกิดความล่าช้า

(๓) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเรื่องอายุ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งอาจเป็นประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อเพิ่มโอกาส ในการมีส่วนร่วมของคนรุ่นใหม่ในการบริหารท้องถิ่นให้มากขึ้น

(๔) กรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลาออกก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่ง เป็นเหตุให้ต้องจัดการเลือกตั้งก่อนเวลาที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเกิดจากการใช้ช่องว่างของกฎหมายเพื่อประโยชน์ ในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น และอาจทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการจัดการเลือกตั้งที่ซ้ำซ้อนกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

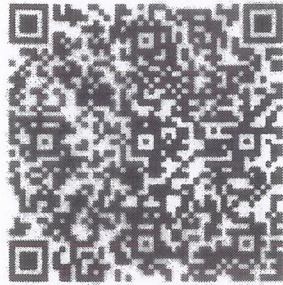

(นายธีรธรรม ศุภวิบูลย์ผล)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

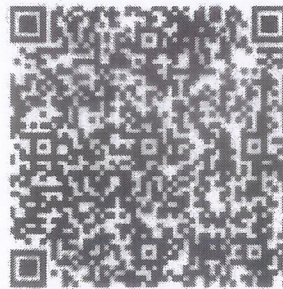
เอกสารแนบท้าย
ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐
ลงวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๙

QR Code สำหรับการแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐

(<https://shorturl.asia/GRH5h>)

ความใกล้ชิดพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐
และกฎที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

(<https://shorturl.asia/P6Vya>)